

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XII — Nr. 687

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 21 decembrie 2000

SUMAR

	Pagina	Nr.		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			ORDONAȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 232 din 16 noiembrie 2000 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 174 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală.....	1-3		282. — Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar.....	6
Decizia nr. 242 din 23 noiembrie 2000 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 55/1999 privind executarea silită a creanțelor bancare neperformante preluate la datoria publică internă.....	3-4		1.333. — Hotărâre pentru modificarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 642/2000 privind alocațiile de hrană pentru consumurile colective din unitățile bugetare de asistență socială pentru copii.....	7
Decizia nr. 257 din 5 decembrie 2000 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 80 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă.....	5-6		1.336. — Hotărâre privind limitarea conținutului de sulf din motorină.....	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 232 din 16 noiembrie 2000

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 174 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Marioara Prodan	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 174 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Marian Gîrleanu în Dosarul nr. 8.778/1999 al Judecătoriei Focșani, județul Vrancea.

La apelul nominal se constată lipsa părților (Marian Gîrleanu și Nicolae Abagiu), față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca fiind inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 174 alin. 1 lit. a) din Codul de

procedură penală, în temeiul art. 23 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, întrucât prin Decizia nr. 145 din 14 iulie 2000 Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate referitoare la același text de lege, constatând că dispoziția „*numai dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta supusă judecării este amenda sau închisoarea de cel mult un an*”, prevăzută de acest text, este neconstituțională.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 31 mai 2000, pronunțată în Dosarul nr. 8.778/1999, **Judecătoria Focșani a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 174 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Marian Gîrleanu, personal, printr-o cerere scrisă, și prin apărător, în ședința de judecată, într-un proces penal pornit împotriva sa pentru săvârșirea infracțiunii de lovire sau alte violențe.

În motivarea excepției autorul acesteia susține că dispozițiile art. 174 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală contravin prevederilor art. 24 din Constituție referitoare la garantarea dreptului la apărare, întrucât limitează posibilitatea reprezentării inculpatului în fața primei instanțe.

Judecătoria Focșani, exprimându-și opinia asupra excepției de neconstituționalitate ridicate, apreciază că aceasta este neîntemeiată. Se consideră că „Posibilitatea ca inculpatul să fie reprezentat, doar în condițiile în care pedeapsa ce urmează a fi aplicată este închisoarea de cel mult un an sau amenda, constituie o garanție a dreptului la apărare, prevăzută de dispozițiile art. 6 și art. 171 din Codul de procedură penală. Prezența personală a acestuia la judecată creează condițiile pentru buna organizare a apărării, prin propunerea de probe, ridicarea unor excepții, posibilitatea de a pune întrebări persoanelor audiate pe parcursul cercetării judecătorești [...], nefiind exclusă asistarea de către avocatul desemnat din oficiu sau ales de către inculpat”. Instanța mai arată că art. 24 din Constituție prevede „dreptul părții implicate într-un proces de a fi asistată de un apărător ales sau numit din oficiu și nu dreptul la reprezentare”.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază, de asemenea, că excepția nu este întemeiată, având în vedere că „Obligația inculpatului de a fi prezent la judecată constituie o garanție și nu o atingere a dreptului la apărare, drept consacrat prin art. 24 din Constituție, întrucât condițiile de publicitate, oralitate și contradictorialitate, în care se desfășoară judecata, oferă inculpatului cadrul necesar realizării apărării în procesul penal. În plus, prezența inculpatului oferă instanței posibilitatea de a investiga direct personalitatea sa, aspect deosebit de important în procesul de individualizare a pedepsei”. În susținerea acestui punct de vedere se invocă și deciziile Curții Constituționale nr. 48/1997 și nr. 34/1999.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, susținerile autorului excepției, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dis-

pozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 174 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, care au următorul conținut: „*În cursul judecării inculpatul poate fi reprezentat:*

a) la judecarea cauzei în primă instanță ori la rejudecarea ei după desființarea hotărârii în apel sau după casare de către instanța de recurs, numai dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta supusă judecării este amenda sau închisoarea de cel mult un an.”

Autorul excepției consideră că aceste dispoziții care îi interzic dreptul de a fi reprezentat în instanță de către apărătorul ales sunt contrare prevederilor art. 24 din Constituție, conform cărora: „(1) *Dreptul la apărare este garantat.*

(2) În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.”

Examinând excepția de neconstituționalitate ce formează obiectul prezentei cauze, Curtea constată, pe de o parte, că textul de lege criticat nu distinge între cauzele care determină absența inculpatului, iar pe de altă parte, că prevederile art. 24 din Constituție garantează necondiționat dreptul la apărare, precum și dreptul părților de a fi asistate în tot cursul procesului de un avocat, ales sau numit din oficiu. În raport cu aceste prevederi constituționale, inculpatul nu poate fi determinat să se prezinte la judecarea cauzei sale prin instituirea unei obligații pe care el nu o poate îndeplini, indiferent din ce motive, iar interzicerea reprezentării lui în instanță trebuie privită ca o încălcare a dreptului său la apărare.

Aceste argumente au determinat Curtea să își reconsidere jurisprudența anterioară. Astfel, prin Decizia nr. 145 din 14 iulie 2000 Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 174 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală și a decis că dispoziția „*numai dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta supusă judecării este amenda sau închisoarea de cel mult un an*” este neconstituțională.

Cu acel prilej Curtea a reținut că, potrivit art. 20 alin. (1) din Constituție, „*Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte*”. Din această perspectivă Curtea a stabilit că realizarea dreptului la apărare al inculpatului în orice proces penal — în sensul prevederilor art. 6 pct. 3 lit. c) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, așa cum acestea sunt interpretate și aplicate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului — presupune asigurarea posibilității reprezentării sale de către un avocat în fața tuturor instanțelor judecătorești.

De asemenea, în aceeași decizie Curtea a reținut că dispozițiile art. 174 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală sunt contrare și principiului egalității în drepturi a cetățenilor, prevăzută la art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât inculpatul este singura parte din proces care nu poate fi reprezentată în toate situațiile.

Soluția adoptată și considerentele cuprinse în Decizia Curții Constituționale nr. 145 din 14 iulie 2000 sunt valabile și în prezenta cauză.

Întrucât la data sesizării Curții Constituționale menționată decizie nu fusese încă pronunțată, în speță nu sunt aplicabile

prevederile art. 23 alin. (3) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată, referitoare la inadmisibilitatea excepțiilor de neconstituționalitate având ca obiect dispoziții legale constatate ca

fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale. În consecință, excepția de neconstituționalitate ce face obiectul prezentei decizii urmează să fie admisă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, 2, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu majoritate de voturi,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Marian Gîrleanu în Dosarul nr. 8.778/1999 al Judecătorei Focșani, județul Vrancea, și constată că dispoziția „numai dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta supusă judecării este amenda sau închisoarea de cel mult un an”, prevăzută la art. 174 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, este neconstituțională.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 noiembrie 2000.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Marioara Prodan

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 242

din 23 noiembrie 2000

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 55/1999 privind executarea silită a creanțelor bancare neperformante preluate la datoria publică internă

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Lucian Stăngu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 55/1999 privind executarea silită a creanțelor bancare neperformante preluate la datoria publică internă, excepție ridicată de Societatea Comercială „General Consulting and Procurement” — S.A. din București în Dosarul nr. 2.110/1998 al Curții de Apel București — Secția comercială.

La apelul nominal Agenția de Valorificare a Activelor Bancare din București este reprezentată de avocat Mihai Constantinescu. Lipsește autorul excepției, Societatea Comercială „General Consulting and Procurement” — S.A. din București, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Agenția de Valorificare a Activelor Bancare din București, prin avocat, considerând că excepția ridicată în cauza de față constituie o reiterare — atât ca formă, cât și ca fond — a excepțiilor de neconstituționalitate soluționate prin deciziile Curții Constituționale nr. 126 din 4 iulie 2000 și nr. 155 din

19 septembrie 2000, solicită respingerea excepției ca fiind inadmisibilă.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 februarie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 2.110/1998, **Curtea de Apel București — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 55/1999 privind executarea silită a creanțelor bancare neperformante preluate la datoria publică internă.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „General Consulting and Procurement” — S.A. din București cu ocazia soluționării apelului declarat împotriva Deciziei civile nr. 3.188 din 10 august 1998, pronunțată de Tribunalul București — Secția comercială în Dosarul nr. 539/1998.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că ordonanța criticată, în întregul său și, în mod special, dispozițiile art. 4, 5, 8, 9, art. 11 alin. (2), art. 12, 13, 18, 23, art. 28 alin. (1), art. 32, art. 33 alin. (2), art. 34 alin. (1) și (2), precum și ale art. 40 încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (2) referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 24 alin. (1) care consacră dreptul la apărare și ale art. 125 referitoare la înfăptuirea justiției, deoarece instituie o procedură specială de recuperare a

creanțelor bancare neperformante, care derogă de la dreptul comun.

Curtea de Apel București — Secția comercială, exprimându-și opinia, apreciază că excepția ridicată este neîntemeiată, deoarece Ordonanța Guvernului nr. 55/1999 și, în concret, dispozițiile legale menționate „nu constituie o încălcare a principiilor constituționale, legiuitorul având dreptul să deroge de la alte legi, printr-un alt act normativ special, în privința reglementării unor instituții juridice“.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră că excepția este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 55/1999 privind executarea silită a creanțelor bancare neperformante preluate la datoria publică internă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 411 din 27 august 1999. Astfel cum a fost formulată, excepția de neconstituționalitate se referă la ansamblul dispozițiilor ordonanței și, în mod special, la cele ale art. 4, 5, 8, 9, art. 11 alin. (2), art. 12, 13, 18, 23, art. 28 alin. (1), art. 32, art. 33 alin. (2), art. 34 alin. (1) și (2) și ale art. 40.

Ulterior sesizării Curții Constituționale, actul normativ criticat a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 141 din 3 aprilie 2000, însă modificările operate nu vizează textele constituționale invocate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 55/1999 privind executarea silită a creanțelor bancare neperformante preluate la datoria publică internă, excepție ridicată de Societatea Comercială „General Consulting and Procurement“ — S.A. din București în Dosarul nr. 2.110/1998 al Curții de Apel București — Secția comercială.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 noiembrie 2000.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Autorul excepției consideră că actul normativ criticat încalcă următoarele prevederi constituționale:

— Art. 16 alin. (2): „*Nimeni nu este mai presus de lege.*“;

— Art. 21: „(1) *Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*“

(2) *Nici o lege nu poate îngrădi exercitarea acestui drept.*“;

— Art. 24 alin. (1): „*Dreptul la apărare este garantat.*“;

— Art. 125: „(1) *Justiția se realizează prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.*“

(2) *Este interzisă înființarea de instanțe extraordinare.*

(3) *Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege.*“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că Ordonanța Guvernului nr. 55/1999 a mai fost supusă controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 126 din 4 iulie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 447 din 11 septembrie 2000, s-a reținut, în esență, că această ordonanță, emisă în baza unei legi de abilitare, și anume Legea nr. 140/1999, reglementează o procedură specială pentru realizarea creanțelor bancare neperformante preluate de Agenția de Valorificare a Activelor Bancare și pentru soluționarea litigiilor și cererilor de orice natură în legătură cu aceste creanțe, precum și pentru executarea silită. Din această perspectivă Curtea a constatat, pe de o parte, că Ordonanța Guvernului nr. 55/1999 are în vedere o categorie specială de creanțe, pentru care prevede o procedură execuțională specială, și anume creanțele bancare neperformante preluate la datoria publică, iar pe de altă parte, că există o strânsă legătură între datoria publică internă și bugetul de stat, ceea ce este de natură să constituie o justificare suficientă pentru diferența de tratament juridic în ceea ce privește procedura execuțională a creanțelor preluate la datoria publică internă. De asemenea, s-a reținut că, inclusiv în situația în care ordonanța criticată cuprinde norme de procedură privind executarea, precum și unele norme de competență care derogă de la dispozițiile Codului de procedură civilă, precum și de la alte dispoziții cuprinse în legi speciale, aceasta nu contravine, sub nici un aspect, prevederilor constituționale invocate, criticile de neconstituționalitate fiind neîntemeiate.

Deoarece nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții, soluția se aplică și în cauza de față, astfel că excepția urmează să fie respinsă.

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 257

din 5 decembrie 2000

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 80 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 80 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, excepție ridicată de Valentin Dunoiu în Dosarul nr. 1.390/2000 al Tribunalului Constanța — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile (Valentin Dunoiu și Societatea Comercială „Petromar” — S.A. din Constanța), față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 martie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 1.390/2000, **Tribunalul Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 80 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă.** Excepția a fost ridicată de Valentin Dunoiu, reclamant-recurent într-un litigiu de muncă ce are ca obiect pretenții bănești formulate împotriva Societății Comerciale „Petromar” — S.A. din Constanța.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 80 din Legea nr. 168/1999 încalcă principiul neretroactivității legii stabilit la art. 15 alin. (2) din Constituție, întrucât, chiar și în cazul litigiilor judecate în perioada în care erau în vigoare reglementările anterioare, dar în care pronunțarea s-a făcut după intrarea în vigoare a noii reglementări, în privința căilor de atac se aplică aceasta din urmă, care elimină calea de atac a apelului și reduce termenul de declarare a recursului. Autorul excepției arată însă că el nu a beneficiat de prevederile Legii nr. 168/1999 referitoare la soluționarea cu celeritate a litigiului de muncă.

Tribunalul Constanța — Secția civilă, exprimându-și opinia, apreciază că excepția este neîntemeiată, întrucât, pe de o parte, dispozițiile art. 80 din Legea nr. 168/1999, având caracter procedural, sunt, în principiu, de imediată aplicare, iar pe de altă parte, aceste dispoziții legale nu stabilesc ca noile termene referitoare la calea de atac să fie aplicate și hotărârilor pronunțate anterior intrării lor în vigoare.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost

comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este nefondată, întrucât, potrivit dispozițiilor art. 80 din Legea nr. 168/1999, termenul de recurs în conflictele de drepturi curge de la data comunicării hotărârii instanței de fond, iar legea nu prevede că dispozițiile sale se aplică și hotărârilor pronunțate anterior intrării ei în vigoare. Se mai precizează că, deși a fost publicată la 29 noiembrie 1999, Legea nr. 168/1999 a intrat în vigoare de la 1 ianuarie 2000.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 80 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 29 noiembrie 1999. Textul de lege criticat are următorul cuprins: *„Termenul de recurs este de 10 zile de la data comunicării hotărârii pronunțate de instanța de fond.”*

Autorul excepției consideră că aceste dispoziții legale contravin principiului neretroactivității legii civile, consfințit prin art. 15 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia *„Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale mai favorabile”*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate nu contravin normei cuprinse în art. 15 alin. (2) din Constituție, întrucât ele nu dispun pentru trecut, ci doar pentru viitor. Dispozițiile art. 80 din Legea nr. 168/1999, constituind reguli procedurale, sunt de imediată aplicare, fără să producă însă efecte retroactive. În acest sens sunt semnificative și dispozițiile art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/1999 privind modificarea și completarea Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, ordonanță publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 17 noiembrie 1999, potrivit căruia *„Cauzele care au ca obiect judecarea în fond a unor litigii de muncă, aflate pe rolul judecătorilor, vor fi trecute la completele care judecă conflictele de muncă și litigiile de muncă din cadrul judecătorei respective, imediat după înființarea acestora.”*

Apelurile declarate până la data înființării noilor instanțe, precum și cele aflate în curs de judecată vor fi soluționate de instanțele legal sesizate.

Recursurile declarate sau aflate în curs de judecată vor fi trecute la secțiile care judecă conflicte de muncă și litigii de muncă din cadrul tribunalelor“.

Prevederile legale referitoare la căile de atac trebuie aplicate, evident, tuturor hotărârilor pronunțate după intrarea în vigoare a acestor prevederi.

De altfel, Curtea Constituțională a statuat în mod constant că „este de competența exclusivă a organului

legislativ instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești și a modalității de exercitare a căilor de atac, iar principiul accesului liber la justiție presupune tocmai posibilitatea celor interesați de a le exercita“. În acest sens este, de exemplu, Decizia nr. 45 din 23 martie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 222 din 20 mai 1999.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 80 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, excepție ridicată de Valentin Dunoiu în Dosarul nr. 1.390/2000 al Tribunalului Constanța — Secția civilă. Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 decembrie 2000.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar

În temeiul prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — Articolul 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 138 din 31 martie 2000, cu modificările și completările ulterioare, se completează cu alineatul (5) cu următorul cuprins:

„(5) Prin derogare de la prevederile alin. (4), începând cu luna decembrie a anului 2000 salariile de bază ale personalului din unitățile de cultură vor putea fi majorate în mod suplimentar, până la nivelul rezultat din evaluarea performanțelor profesionale individuale, efectuată în cursul anului 2000, cu încadrarea în bugetul aprobat pentru anul 2000.“

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:

Ministrul culturii,
Ion Caramitru

p. Ministrul finanțelor,
Valentin Lazea,
secretar de stat

p. Ministrul muncii și protecției sociale,
Alexandru Gheorghe Man,
secretar de stat

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 642/2000
privind alocațiile de hrană pentru consumurile colective din unitățile bugetare
de asistență socială pentru copii**

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 63/1994 privind actualizarea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile și instituțiile publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Anexa la Hotărârea Guvernului nr. 642/2000 privind alocațiile de hrană pentru consumurile colective din unitățile bugetare de asistență socială pentru copii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din

7 august 2000, se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

Art. II. — Hotărârea Guvernului nr. 642/2000, cu modificările aduse prin prezenta hotărâre, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:

Președintele Agenției Naționale
pentru Protecția Drepturilor Copilului,
Vlad Mihai Romano

Ministrul muncii și protecției sociale,
Liviu Lucian Albu

Ministrul educației naționale,
Andrei Marga

p. Ministrul funcției publice,
Ioan Onisei

p. Ministrul finanțelor,
Valentin Lazea,
secretar de stat

București, 14 decembrie 2000.
Nr. 1.333.

ANEXĂ

**ALOCAȚIA DE HRANĂ
pentru consumurile colective din unitățile bugetare
de asistență socială pentru copii**

	<u>— lei/asistat/zi —</u>
1. Centre de plasament pentru:	
a) copii între 0—6 luni inclusiv	22.000
b) copii între 6—12 luni inclusiv	23.000
c) copii între 1—4 ani inclusiv	24.000
d) copii între 4—18 ani inclusiv	32.000
e) tineri între 18—26 ani inclusiv	32.000
2. Centre de recuperare și reabilitare pentru minori cu handicap	32.000
3. Centre de primire pentru minori	32.000
4. Centre-pilot de recuperare și reabilitare pentru minori	32.000
5. Centre de recuperare și reabilitare neuropsihiatrică	32.000
6. Centre de integrare și terapie ocupațională	32.000
7. Centre maternale (mama protejată)	32.000
8. Centre de zi	21.000
9. Asistați bolnavi TBC stabilizat, cancer și neoplazii, hepatită	64.000
10. Asistați bolnavi SIDA și infecție HIV	64.000

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind limitarea conținutului de sulf din motorină

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 6 și 43 din Legea protecției mediului nr. 137/1995, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Agenții economici care produc, introduc pe piață și/sau utilizează motorină la motoarele Diesel, identificată conform Tarifului vamal de import al României la pozițiile tarifare 2710 0067 și 2710 0068, sunt obligați să introducă pe piață și/sau să utilizeze motorină în următoarele condiții:

a) în perioada 1 ianuarie 2001—1 ianuarie 2005, motorină cu conținut al compușilor cu sulf, exprimat în sulf, mai mic de 0,2% din greutate;

b) după 1 ianuarie 2005, motorină cu conținut al compușilor cu sulf, exprimat în sulf, mai mic de 0,05% din greutate.

Art. 2. — Metodele de referință pentru determinarea conținutului de sulf al tipurilor de motorină introduse pe piață și utilizate sunt prevăzute în EN 2460 și ISO 8754, menționate în standardul SR-EN 590/1997.

Art. 3. — Prevederile prezentei hotărâri nu se aplică tipurilor de motorină destinate unei transformări prealabile combustiei finale, identificate conform Tarifului vamal de import al României la pozițiile tarifare 2710 0061 și

2710 0065, și nici tipurilor de motorină conținute în rezervoarele proprii ale navelor, aeronavelor sau vehiculelor cu motor care tranzitează România.

Art. 4. — (1) Nerespectarea prevederilor art. 1 cu privire la introducerea pe piață și/sau utilizarea motorinei constituie contravenție în măsura în care, potrivit legii penale, nu este considerată infracțiune, și se sancționează cu amendă între 50.000.000 lei și 80.000.000 lei.

(2) Agențiile teritoriale pentru protecția mediului, în cadrul procedurii de autorizare și în activitatea de inspecție, controlează la agenții economici care produc și/sau utilizează motorină modul de respectare a prevederilor prezentei hotărâri și aplică, după caz, sancțiunile prevăzute de lege.

Art. 5. — Constatarea contravențiilor privind încălcarea prevederilor prezentei hotărâri referitoare la introducerea pe piață a motorinei și aplicarea sancțiunilor se fac de către personalul împuternicit al Oficiului pentru Protecția Consumatorilor, în condițiile legii.

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:

Ministrul industriei și comerțului,

Radu Berceanu

Ministrul apelor, pădurilor și protecției mediului,

Romică Tomescu

Șeful Oficiului pentru Protecția Consumatorilor,

Corneliu Eliade Mihăilescu

București, 14 decembrie 2000.

Nr. 1.336.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, telefon 411.58.33.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro